

Dr. Bránkó Gavella „Hozzászólás a pannón keramika népi és időrendi problematikájához” című tanulmányában joggal száll szembe Suhárt német tudóssal. Suhárt ugyanis alaptalanul és tárgyi bizonyítékok nélkül védi azt a tézist, hogy a pannón keramika elsődleges hordozója a Szomnán néven ismert német törzs. Gavella vele szemben azt állítja, hogy mivel a pannón keramika voltaképp változata a luzsikai keramikának, világos, hogy első hordozói az illírek.

A művészettörténetet és építészetet ebben a számban Manó Zizsi képviseli „Adalék Aracsza tanulmányozásához” című írásával. Aracsza valamikor a benedekiek kolostora volt. Amint a bevezetőből megtudjuk, Aracsot azért tanulmányozzák most, mert az aracsi kolostornál is régebbi keletű egyházi építészeti nyomára vélnek bukkanni. Nagy

Sándor Manó Zizsivel szemben Aracsza történelmi multját tárja az olvasó elé.

Dr. Milenkó Filipovics egy régi szerb népi ruhadarab nevének keletkezését magyarázza és az idők folyamán betöltött szerepéről ír. Ennek a népi ruhadarabnak a XIX. század második felében érdekes hatóereje volt. Ugyanis a szerb ifjúság nemzeti romantikus hangulat megteremtésére próbálta felhasználni, épúgy mint — ahogy azt Dr. Filipovics állítja — a magyar nemesség a népi elemekből konstruált atillát.

Igen értékesek a régészeti ásatások eredményeiről adott jelentések is. A legkielégítőbb jegyzetet Dr. Mirkó Sulman és Rásztkó Rasajszki adták.

A néprajzi mellékletek közül érdemes megemlíteni a „Legújabb települők a bánáti Mramor faluban” című tanulmányt.

BÓNA JÚLIA

GEORGES ROUAULT

BOHEM ARCKEPE (olaj)